

i Rigsdagstidenden — den Gang havde jeg ikke den Vre at være Medlem af dette Thing — om Frelserens Kirke, at Kommunen i mange Aar havde forholdt den et Varmeapparat, men den havde et Varmeapparat, som blev indsat 4—5 Aar før, væsentlig ved Midler af et Legat, der stod under Kommunens Raadighed. Desuden skulde Kommunen have taget Jord af Kirkens Grund og derpaa have tilveiebragt en Bygning til en Skole; men den Jord, hvorpaa Bygningen er opført, har ikke været underlagt Frelserens Kirke. Den har været brugt til borgerlig Gyserplads, og havde Kommunen altsaa gjort Uret, har den dog havt adskillige Tidens Hævd for sig til at tage dette Stykke Grund. I den Tid, Nogen af os har levet, har den ikke hørt til Kirken. Jeg er gaaet tilbage til Skjødeprotokoller fra 1701 for at finde Udkomst til dette Stykke Jord, og jeg har da fundet, at det allerede dengang blev brugt til borgerlig Gyserplads ligesom fornylig. Saavidt jeg huffer, bærer Frelserens Kirke paa sig et Aarstal, som siger, at den er fuldført 1689, og det er altsaa saare lidet sandsynligt, at dette Stykke Jord nogenstunde har været henlagt til kirkelige Dieneb, i alt Fald har det ikke været Tilfældet efter 1701. Man kan altsaa ikke sige til Kommunen, at den har bygget Stolen paa Kirkens Grund, da denne aldrig har tilhørt Frelserens Kirke. Jeg gaar videre og kommer nu til den tredje Kirke, som det ærede Medlem ogsaa har omtalt, det er Trinitatiskirke. Denne Kirke havde liggende et Stykke Kirkegaard, som Kirken havde stor Lust til at blive af med for at staae sig en Indtægt deraf, men efter Sundhedsautoriteternes Skjøn kunde den ikke sælge det til Byggeplads, fordi det ikke egnede sig dertil. Kjøbenhavns Kommune har nu derpaa opført en Vasse- og Badeanstalt, men Kommunen har derfor betalt 36,000 Kr., og har saaledes faaet dette Stykke overladt til en Værdi, som Kirken aldrig kunde have faaet ud deraf, da den ikke kunde faae Lov til at sælge det til Byggegrund. Kommunen har betalt fuld Valuta for det Stykke Grund, her er Tale om. Se, det er de Fakta, hvortil det ærede Medlem har sigtet, og som gav det ærede Medlem Anledning til at sige, at Kjøbenhavns Kommune handler usforvarligt med de den betroede kirkelige Midler. Dette siger man oveni købet paa en Tid, da Kjøbenhavns Kommune til Kirkerne bruger Midler, som vel ikke i Almindelighed høre under Kommunen, men Legatmidler, der ere stjaenkede til almennyttigt Brug i Kjøbenhavns Kommune, altsaa Midler, som Kommunen, hvis den ikke havde Interesse for sine Kirker, kunde bruge til andre Ting, f. Ex. til at bygge Broer for, til Theatret, eller hvad man nu vilde. Disse Penge har man altsaa givet til Kirker i Kjøbenhavn, og det er Velsø, som ingenlunde ere fmaa. Imedens altsaa Kjøbenhavns Kommune

og Magistrat maatte leve i den Tro, at de havde handlet forsvarligt med de Midler, som vare betroede dem, og at disse Midler vare blevne betydelig forøgede ved Gaaver og Legater, reises der her i Thinget Bestyldning om, at man ikke tør betro disse Sager til Kjøbenhavns Kommune, og at man under saadanne Forhold ikke kan bevilge Penge til en Kirke i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem ad denne Veie kan faae Thingets Flertal til at negte Bidrag til en Kjøbenhavnsk Kirke, og den ærede Ordfører tog ogsaa Sagen ganske anderledes. Jeg kan sige, at han gif i den stik modsatte Retning; thi skal der være nogen Mening i, at han her fremsatte det Spørgsmaal, hvorvidt Kjøbenhavns Kommune havde Ret til at give Penge til en Kirke, maa han mene som saa: Vi behøve ikke at hjælpe Kirkerne, thi de have, som Faktum udviser, faaet tilstrækkelig Hjælp fra Kjøbenhavns Kommune, men det er det stik modsatte Standpunkt af det, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds stillede sig. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde nemlig: Lad blot Kirkerne hjælpe sig selv, de kunne faae Penge paa forskjellig Maade, og navnlig har jo ogsaa Kommunen givet Penge til dem af Kommunens Midler. Dette er nu et Forhold, som jeg ikke tror, burde bringes frem her. Jeg tror, at vi, som Alle ere tilbøielige til at holde paa den kommunale Selvstændighed, nødig skulde søre det dertil, at Beslutninger af en Kommunalbestyrelse droges frem her og gjordes til Gjenstand for Anker. Jeg skal tilføie, at denne Beslutning af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som er tagen enstemmig i Borgerrepræsentationen, saa meget mindre bør bringes frem her i Thinget om Gjenstand for Diskussion, som en saadan Beslutning efter den Selvstændighed, der heldigvis er indbrømt Kjøbenhavns Kommune, end ikke hører ind under Indenrigsministeriets Approbation. Den ærede Ordfører sagde igaar, at han undrede sig over, at Ministeren havde kunnet billige en saadan Beslutning; men han har glemt, at efter Kommunalloven for Kjøbenhavn hører Vedtagelsen af saadanne Udgifter paa Kommunens Budget slet ikke ind under Indenrigsministeriets Approbation. Det er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, der tager saadanne Beslutninger, og det er ogsaa den, der bærer Ansvar for dem, ikke overfor Folkethinget, men i sin egen Mening om, hvad der er rigtigst at gjøre. Jeg kan altsaa indskrænke mig til at sige til det ærede Medlem: Lad os lade saadanne Sager ligge; lad Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse selv forsvare, hvad den har gjort, og lad os ikke indklage den til at staa til Ansvar her for en Beslutning, som den har taget. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har ikke forbrudt sig, den har, som jeg allerede har sagt, givet til Kirkerne, ikke af sine egne Midler, men af Legatmidler, og Berettigelsen dertil beror paa, at der i